

Súd:	Najvyšší správny súd SR
Spisová značka:	31D/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	9624200025
Dátum vydania rozhodnutia:	11. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Michal Novotný
ECLI:	ECLI:SK:NSSSR:2024:9624200025.2

Rozhodnutie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z členov: Michal Novotný ako predseda, JUDr. Zuzana Šabová, PhD., ako sudkyňa, prof. JUDr. Juraj Vačok, PhD., ako sudca, JUDr. Adriana Soldan Steinerová ako prísediaca sudkyňa a JUDr. Peter Šimko, PhD., ako prísediaci sudca v disciplinárnej veci proti disciplinárne obvinenej: O.. V. Z., súdna exekútorka v N., pre disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 1 Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov (navrhovateľ: minister spravodlivosti Slovenskej republiky), po ústnom pojednávaní 23. apríla a 11. júna 2024 takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z. z. (disciplinárny súdny poriadok) sa disciplinárne obvinená: O.. V. Z., nar. XX. W. XXXX, súdna exekútorka so sídlom R. XX, N., uznáva vinnou, že

ako súdna exekútorka poverená výkonom exekúcie sp. zn. 152 EX 145/2022 (oprávnený: Tatra banka, a.s., povinní: BIS - Bezpečnostná a informačná služba, Branislav Kšiňan), po tom, čo sa po dohovore jej zamestnanca O.. F. Z. spolu s ním dostavila 27. decembra 2022 o 11:37 hod. do priestorov spoločnosti MojeSídlo s.r.o. na Karpatskom nám. 10A, Bratislava - Rača, kde jej pracovníčky recepcie po žiadosti o poskytnutie súčinnosti odovzdali časť žiadaných informácií na listinách a o časti jej uviedli, že jej ich na počkanie nevedia vydať, ale zašlú ich elektronicky, zotrvala s O.. F. Z.O. v priestoroch recepcie tejto spoločnosti, opakovane ústne vyzývala pracovníčky na okamžité poskytnutie žiadaných údajov a nečinne trpela, aby ich na ich poskytnutie vyzýval aj O.. F. Z., používajúc pritom vyhrážky privolaním príslušníkov Policajného zboru a neprimerané výrazy, napriek výzve medzičasom privolaného konateľa tejto spoločnosti Lukáša Adamca odmietla opustiť tieto priestory a keď Lukáš Adamec vysotil O.. F. Z. z priestorov recepcie von, disciplinárne obvinená privolala ďalšieho zamestnanca O. H. a nijako nereagovala, keď tento rukami sotil do Lukáša Adamca a následne ho držal za krk, teda

svojím konaním zavinene porušila svoju povinnosť vykonávať činnosť podľa tohto zákona zodpovedne a svedomito v zmysle § 29 ods. 1 Exekučného poriadku časti vety pred bodkočiarkou a s odbornou starostlivosťou v zmysle § 29 ods. 2 Ex. por., aj v spojení so zákazom tretiu osobu obťažovať žiadosťami o súčinnosť nad mieru, ktorú možno od nej spravodlivo vyžadovať v zmysle § 42 ods. 12 Ex. por., ako aj svoju povinnosť dohliadať na zodpovednosť a svedomitosť konania svojich zamestnancov v zmysle § 29 ods. 1 Ex. por. časti vety za bodkočiarkou, a tiež svojím správaním narušila dôstojnosť funkcie súdneho exekútora,

čím sa dopustila

disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 1 Ex. por.

Za to sa jej podľa § 221 ods. 2 písm. b) Ex. por. a s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona ukladá súhrnné disciplinárne opatrenie - peňažná pokuta 2.500 €.

Zároveň sa podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o disciplinárnom opatrení v rozhodnutiach Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky č. k. 31 D 20/2022-397 z 31. januára 2023 a č. k. 33 D 16/2022-334 zo 4. mája 2023, ako aj všetky rozhodnutia, ktoré vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Disciplinárny návrh, stanovisko a ústne pojednávanie

1. Navrhovateľ disciplinárnym návrhom, ktorý došiel tunajšiemu súdu 19. februára 2024, kládol disciplinárne obvinenej za vinu, že „v exekučnom konaní 152EX 145/2022 vedenom... v prospech oprávneného Tatra banka, a.s., proti povinnému BIS - Bezpečnostná a informačná služba s. r. o. Dňa 27. decembra 2022 jej zamestnanec O.. F. Z. cez webovú stránku požiadal spoločnosť All4Net s.r.o... o poskytnutie súčinnosti a v ten istý deň v čase po 11:00 hod. exekútorka požadovala od pracovníčok spoločnosti na adrese Karpatské námestie 10A, 831 06 Bratislava okamžité poskytnutie súčinnosti, pričom po oboznámení sa so skutočnosťou, že požadované informácie spoločnosť nemôže ihneď poskytnúť a následnom slovnom konflikte, zamestnanec exekútorky O. H. približne v čase 12:10 hod. fyzicky napadol a sotil konateľa spoločnosti Lukáša Adamca, čím sa dopustila správania, ktorým narúša dôstojnosť funkcie súdnej exekútorky“.

Tento skutok kvalifikoval ako disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.

2. Disciplinárny návrh bol disciplinárne obvinenej doručený do vlastných rúk 29. februára 2024. V písomnom stanovisku jej obhajkyňa navrhla, aby bola oslobodená podľa § 34 ods. 2 písm. b) D. s. p. Návšteva spoločnosti All4Net, s.r.o., dňa 27. decembra 2022 bola podľa disciplinárne obvinenej vopred dohodnutá, napriek tomu prítomné zamestnankyne odmietli poskytnúť požadované informácie, ktoré boli podľa nej zistiteľné za päť až desať minút. Zamestnanci tejto spoločnosti zaútočili na zamestnanca disciplinárne obvinenej, preto privolala O.V. H., ktorého tiež provokovali. Z jeho strany potom išlo o exces, za ktorý ho disciplinárne obvinená primerane kárne postihla. Nikto nepodal trestné ani priestupkové oznámenie. Na strane disciplinárne obvinenej chýba akékoľvek zavinenie vo vzťahu ku konaniu O.. H., zavinenie chýba aj v opise skutku v disciplinárnom návrhu. Disciplinárne obvinená nechcela porušiť žiadne svoje povinnosti a nebola s tým uzročená. Zákon o eGovernmente nevylučuje doručovanie aj iným spôsobom, napríklad obyčajným mailom, navyše ak s tým adresát súhlasil (ako v danej veci). Podľa disciplinárne obvinenej jej konanie nevykazuje spoločenskú nebezpečnosť, ktorá je materiálnym znakom disciplinárneho previnenia. Za šikanózu považovala aj navrhovanú výšku pokuty 660 €.

3. Predseda disciplinárneho senátu podľa § 28 ods. 1 D. s. p. nariadil na prejednanie veci ústne pojednávanie na 23. apríla 2024, ktoré pokračovalo 11. júna 2024, vždy za prítomnosti navrhovateľa, disciplinárne obvinenej a jej obhajkyne. Na ústnom pojednávaní účastníci a obhajkyňa disciplinárne obvinenej podporili a prehľadili svoje písomné stanoviská. Pokiaľ ide o ústne pojednávanie 11. júna 2024, obhajkyňa JUDr. Alexandra Löwy, PhD. LL.M., požiadala o jeho odročenie. ako dôvod uviedla, že rozhodnutím z 28. mája 2024 bola ustanovená za predsedníčku skúšobnej komisie pre štátne skúšky na právnickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave práve na 11. júna 2024. Podľa § 277 ods. 1 Trestného poriadku, ktorý sa podľa § 4 D. s. p. použije aj v disciplinárnom konaní, sa ústne pojednávanie odročuje zásadne vtedy, ak sa objaví prekážka, ktorá by bránila jeho pokračovaniu. V prerokúvanej veci predseda senátu nepovažoval ustanovenie obhajkyne za členku komisie za takúto prekážku. Podľa obsahu splnomocnenia z č. I. 40 spisu si totiž disciplinárne obvinená zvolila za obhajcu nielen JUDr. Alexandru Löwy, ale rovnako aj JUDr. Jakuba Löwy. Nebolo nijako preukázané, že by u tohto druhého obhajcu existovala akákoľvek prekážka v účasti na ústnom pojednávaní. Rovnako sa predseda senátu nestotožnil s tým, že by bola nutná prítomnosť práve obhajkyne JUDr. Alexandry Löwy. Tá síce bola prítomná na prvom termíne ústneho pojednávania, na ňom sa však vykonalo dokazovanie len výsluchom disciplinárne obvinenej, listinnými dôkazmi a zvukovo-obrazovým záznamom. S týmito dôkazmi sa mohol druhý obhajca oboznámiť pomerne poľahky (zo zápisnice, prípadne nahliadnutím do spisu alebo prehraním zvukového záznamu z ústneho pojednávania), keďže nešlo o také dôkazy, ktoré by bolo možné v celej šírke a hĺbke vnímať len osobnou prítomnosťou (ako napr. výpovede svedkov). Preto predseda senátu 4. júna 2024 upovedomil obhajkyňu, že na odročenie nezistil dôvod, načo sa obhajkyňa na ústnom pojednávaní 11. júna 2024 nechala zastúpiť substitučne.

II.

Dokazovanie a zistený skutkový stav

4. Na ústnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie:

- výsluchom disciplinárne obvinenej;

- výsluchom svedkov: O.. F. Z., nar. XXXX, zamestnanec disciplinárne obvinenej, O. H., nar. XXXX, zamestnanec disciplinárne obvinenej, a Lukáš Adamec, nar. XXXX, konateľ spoločností All4Net s.r.o. a MojeSídlo s.r.o.;

- prečítaním podstatných častí listín: zo spisu prerokúvanej veci (č. I. 19 - list All4Net s.r.o. - doloženie kamerového a zvukového záznamu, č. I. 33 - odpoveď disciplinárne obvinenej z 12. marca 2024, č. I. 55 - rozhodnutie ministra spravodlivosti SR z 22. marca 2024, č. S-MSSR-006714/2023, č. I. 103 - záznam o spracovateľských činnostiach prevádzkovateľa / kamerový systém), z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 31 D 20/2022 (č. I. 215 - rozhodnutie Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov č. DK 4/2019-44, č. I. 228 - rozhodnutie disciplinárnej komisie č. DK 13/2021, č. I. 225 - rozhodnutie disciplinárnej komisie č. DK 7/2019, č. I. 341 - rozhodnutie o vymenovaní za súdnu exekútorku zo 7. septembra 1998, č. I. 379 - zápisnica o ústnom pojednávaní 31. januára 2023, č. I. 397 - písomné vyhotovenie disciplinárneho rozhodnutia z 31. januára 2023, č. I. 411 - doručenky k rozhodnutiu), z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 33 D 16/2022 (č. I. 334 - disciplinárne rozhodnutie zo 4. mája 2023), z pripojeného exekútorského spisu sp. zn. 152 EX 145/2022 [č. I. 1 - poverenie na vykonanie exekúcie sp. zn. 80 Ek 681/2022 z 15. marca 2022, bez č. I. (založené medzi č. I. 19 a 20) - výtlačok z webstránky J..O..Z. z 27. decembra 2022 o 9:00 hod., č. I. 20 (označený ako č. I. „15“) - žiadosť o poskytnutie súčinnosti z 27. decembra 2022, č. I. 20 - email z 27. decembra 2022 o 11:51 hod od disciplinárne obvinenej do schránky „L..Z.“, č. I. 21 - email z 30. decembra 2022 o 14:57 hod zo schránky „L..Z.“ disciplinárne obvinenej];

- prehratím zvukovo-obrazových záznamov z recepcie spoločnosti All4Net s.r.o. a MojeSídlo s.r.o. na Karpatskom nám. 10A, Bratislava - Rača, z CD nosiča - príloha č. 1 z prílohovej obálky č. I. 20 spisu (súbor „2022-12-27_11_36-39 - 1of2.mkv“ v celosti, súbor „2022-12-27_12-03-24 - 2of2.mkv“ v stope od 00:00 do 08:36);

- oboznámením vecných dôkazov - fotografií (č. I. 101 a 102 spisu prerokúvanej veci).

5. Vzhľadom na námietku disciplinárne obvinenej sa súd najskôr zaoberal otázkou zákonnosti zvukovo-obrazových záznamov. Podľa § 119 ods. 3 Trestného poriadku, ktorý je ako ustanovenie o dokazovaní podľa § 4 D. s. p. použiteľný aj v disciplinárnom konaní, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov. Trestný poriadok vo všeobecnosti neupravuje postup pri získavaní zvukovo-obrazových záznamov, ktoré zadovážili fyzické alebo právnické osoby, v dôsledku čoho treba ich prípustnosť posudzovať podľa všeobecných predpisov. Takými sú najmä ustanovenie § 12 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje podmienky, za ktorých možno vyhotoviť okrem iného obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby a jej prejavov osobnej povahy. V prerokúvanej veci však ide o zvukovo-obrazový záznam disciplinárne obvinenej - súdnej exekútorky pri výkone jej činnosti, na ktorú ju splnomocnil štát v zmysle § 2 a 3 Ex. por., ako aj záznamy jej zamestnancov, takisto pri výkone tejto činnosti. Judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky v tejto súvislosti zdôraznila, že hoci aj verejní činitelia majú nárok na ochranu podľa cit. § 12 O. z., za prejav osobnej povahy nemožno považovať výkon ich právomoci na verejnosti, a preto zhotovenie záznamu z tejto činnosti nemožno viazať na obmedzenia podľa tohto ustanovenia (porov. už nález sp. zn. II. ÚS 44/00, č. 10/01 ZNaU, ale z posledného obdobia napr. nález sp. zn. II. ÚS 329/2021, ods. 62).

6. Okrem Občianskeho zákonníka je však podoba konkrétnej fyzickej osoby aj osobným údajom v zmysle čl. 4 prvého bodu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 2016/679 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov (všeobecné nariadenie o ochrane údajov, známe aj u nás pod jeho anglickou skratkou „GDPR“), a preto sa na jeho spracúvanie napr. vo forme obrazového a zvukového záznamu v zásade vzťahuje toto nariadenie. GDPR pritom neobsahuje všeobecnú výnimku, v zmysle ktorej by sa nevzťahovalo na verejných činiteľov pri výkone ich právomoci. Naopak, judikatúra Súdneho dvora uznala aplikovateľnosť tohto nariadenia na takéto osoby (porov. rozsudok zo 14. februára 2019, C-345/17, Buividis, ktorý sa týkal policajtov pri výsluchu). Takéto osobné údaje aj vo forme zvukovo-obrazového záznamu tak podľa čl. 5 ods. 1 písm. a) GDPR sú spracúvané zákonne, len ak je splnená aspoň jedna z podmienok ustanovených v čl. 6 (tzv. právny základ spracovania). Takým právnym základom môže byť okrem iného spracúvanie na účely oprávnených záujmov, ktoré sleduje prevádzkovateľ [čl. 6 písm. f) GDPR]. Oprávneným záujmom môže byť okrem iného ochrana osôb alebo majetku pred konaním tretích osôb. Z vykonaného dôkazu - záznamu spracovateľských činností prevádzkovateľa kamerového systému, z ktorého pochádzal prehratý zvukovo-obrazový záznam (spoločnosti All4Net, s.r.o., IČO: 36 654 965, ktorá ho aj sama predložila navrhovateľovi), potom vyplýva, že účelom spracúvania osobných údajov v tomto kamerovom systéme je okrem iného práve ochrana majetku a osôb nachádzajúcich sa v priestoroch, ako aj prevencia a objasňovanie bezpečnostných incidentov, k čomu záznam odkazuje na opakované konflikty

so zákazníkmi a pokus o vlámanie. Ďalšie vykonané vecné dôkazy - snímky z vchodu do priestorov, kde bol záznam vyhotovený, dosvedčujú, že vstupujúca osoba je na monitorovanie upozornená. Podľa súdu je takto vymedzený a navonok oznámený účel dostatočným oprávneným záujmom v zmysle čl. 6 ods. 1 písm. f) GDPR, a preto zvukovo-obrazový záznam z tohto systému predstavuje zákonné spracúvanie. Vzhľadom na to, že v prerokúvanej veci je predmetom záznamu činnosť exekútorky a jej zamestnancov pri výkone jej verejnej moci, a nie jej rýdzo súkromná či intímna sféra, jej záujmy neprevažujú nad týmto záujmom prevádzkovateľa. Na základe toho tak súd nemal pochybnosti o zákonnosti a použiteľnosti zvukovo-obrazového záznamu, ktorým vykonal dokazovanie.

7. Ku skutkom z vykonaných dôkazov vyplýva, že Okresný súd Banská Bystrica poverením sp. zn. 80 Ek 681/2022 z 15. marca 2022 poveril disciplinárne obvinenú ako súdnu exekútorku, aby vykonala exekúciu v prospech oprávnenej: Tatra banka, a.s., proti povinným: 1. BIS - bezpečnostná informačná služba s.r.o., 2. N. G., na vymoženie 94.470 € s vymedzeným príslušenstvom. Disciplinárne obvinená zistila, že sídlo povinného v 1. rade a trvalý pobyt povinného v 2. rade sa nachádzajú na adrese Karpatské námestie 10A, Bratislava - Rača, presne nezisteným spôsobom však prišla na to, že im k tomu poskytuje služby spoločnosť MojeSídlo s.r.o., IČO: 50 412 507. Z webstránky tejto spoločnosti zistila, že na uvedenej adrese sa nachádza aj pracovisko tejto spoločnosti, ktoré je možné navštíviť. Na základe toho zamestnanec disciplinárne obvinenej - svedok Z. cez takzvaný „živý chat“ požiadal túto spoločnosť, aby im pri osobnej návšteve poskytla určité informácie o oboch povinných. Konkrétny obsah živého chatu nebol dokázaný.

8. Disciplinárne obvinená vyhotovila dve žiadosti o poskytnutie súčinnosti z 27. decembra 2022, ktorými „v zmysle § 42 zákona č. 233/1995 Z. z.“ žiadala MojeSídlo s.r.o. o poskytnutie všetkých informácií, ktoré sú tejto skutočnosti známe pri výkone jej podnikateľskej činnosti (kontaktné údaje, telefonický kontakt, bankové spojenie) o každom z povinných. Nebolo dokázané, že by disciplinárny obvinená tieto žiadosti zaslala spoločnosti MojeSídlo s.r.o. vopred elektronicky. Disciplinárne obvinená sa však 27. decembra 2022 približne o 11:37 hod dostavila priamo do priestorov tejto spoločnosti na už uvedenej adrese (Karpatské nám. 10A, Bratislava - Rača); spolu s ňou do týchto priestorov vstúpili aj jej zamestnanci - svedkovia Z. a H.. Tento priestor bol recepciou, kde sa nachádzali dve pracovníčky, oddelené od prichádzajúcich pultom a priehľadnou zástenou. O. H., ktorý plnil úlohy vodiča a ochrankára, vzápätí po príchode zasa vyšiel z tohto priestoru von, pretože ho o to požiadala jedna z pracovníčok. Disciplinárne obvinená so svedkom Z.O. preukázali svoju totožnosť najskôr vysvetlili jednej z pracovníčok, že prišli na základe dohody cez živý chat a žiadajú poskytnúť informácie o oboch povinných. Následne pracovníčke predložili písomné vyhotovenie žiadostí o poskytnutie súčinnosti z 27. decembra 2022 a približne o 11:41 hod. im pracovníčka vytlačila a predložila listiny označené ako „Súhrn informácií“ týkajúce sa oboch povinných.

9. Na žiadosť disciplinárne obvinenej o uvedenie bankového spojenia pracovníčka oznámila, že k týmto informáciám nemá prístup, preto ich poskytnú emailom, resp. písomne. Disciplinárne obvinená však žiadala o ich poskytnutie s tým, že „keď už som tu, tak si na ne počkám“. Pracovníčka s predloženou žiadosťou o súčinnosť odišla a po návrate (približne po dvoch minútach) potvrdila, že k týmto informáciám nemá prístup ani kolegyňa. Svedok Z. navrhol, že teda jeho kolega pošle žiadosť emailom, k čomu poznamenal, že to nemá zmysel, lebo „ja tu budem stáť a budem čakať“. Disciplinárne obvinená zavolať svojmu zamestnancovi, aby poslal žiadaný email, lebo „ja tu budem stáť“; svedok Z. pracovníčke uviedol, že „Vám je prednejší zákazník“. Pracovníčka ich oboch požiadala, aby na informáciu čakali vonku, načo svedok Z. znova začal spochybňovať zmysel emailovej žiadosti a pracovníčka znova uviedla, že informácie poskytujú len písomne. Nato svedok Z. žiadal kontakt na „majiteľa firmy“ a na odpoveď pracovníčky, že ho nemôže dať, poznamenal „Neviete alebo nechcete dať, lebo by ste mali problém, že neposkytujete súčinnosť?“. Po krátkej výmene pracovníčka oznámila, že ďalšie žiadané informácie poskytuje kolegyňa, ktorá je zaneprázdnená, sa svedok Z. dopytoval, dokedy bude zaneprázdnená, a upozornil ich, že „všetku agendu musia dať bokom“, lebo „my sme štátny inštitút“. Po upozornení disciplinárne obvinenou, že sú povinní poskytnúť súčinnosť, ďalšia pracovníčka potvrdila, že s tým nemajú problém. Nato disciplinárne obvinená žiadala, aby jej vydali „čo požadujem, lebo zavolám políciu“, čo ešte raz zopakovala. Svedok Z. pracovníčke uviedol, že nie je kompetentná a nech zavolá kolegyňu, aby prerušila prácu, lebo informácie potrebuje „hneď, teraz a dnes“. Po informácii od pracovníčok, že to bude „dnes“, upresnil, že ich potrebuje „hneď“. Nato svedok Z. zvýšeným hlasom obvinil pracovníčku, že si „robíte srandu“ a že jej kolegyňa mu prisľúbila, že ak donesie žiadosť, že pripravená poskytnúť mu súčinnosť. Pracovníčka oznámila, že súčinnosť poskytlí a celá situácia sa zbytočne hrotí.

10. Po tom, čo pracovníčka odmietla žiadosť svedka Z., aby mu zavolať kolegyňu, ktorá jeho žiadosť vybaví, svedok Z. vyhlásil, že „budem tu stáť dovtedy, kým mi tá súčinnosť nebude poskytnutá, alebo

zavolám hliadku a na základe hliadky policajnej mi poskytnete súčinnosť. Jednoduché. Môžeme sa baviť aj takto.“ Následne odmietol opustiť priestor recepcie, hoci ho pracovníčka požiadala, aby čakal vonku. Aj disciplinárne obvinená sa spýtala, či má volať „stopäťdesiatosmičku“, a obaja so svedkom naďalej pokračovali v tvrdeniach, že pracovníčka odmieta poskytovať súčinnosť a či majú „zavolať hliadku“; rovnako sama povedala svedkovi, že „zavolám políciu a nebudem sa tu s nimi naťahovať“. Svedok Z. následne zvýšeným hlasom obviňoval pracovníčku, že jeho email bude vybavený za mesiac a znova žiadal, aby súčinnosť poskytovali okamžite. Disciplinárne obvinená medzičasom v telefonáte s neznámou osobou takisto zdôrazňovala, že „zavolá políciu“. Po niekoľkých minútach pracovníčka zopakovala svoje stanovisko, že informácie nevedia poskytnúť na počkanie, na čo svedok Z. zvýšeným hlasom hovoril, že „poviem Vám to takto a poviem Vám to len raz... prišiel som sem, lebo Vaša kolegyňa mi sľúbila, že mi poskytnete informácie“. Pracovníčka znova zopakovala, že kolegyňa nevie fakturačné údaje vytiahnuť na počkanie a nič sa nezmení, ani keď zavolajú policajtov, a nevie sa dostať na počkanie ani k týmto podkladom v listinnej podobe. Svedok Z. znova žiadal, nech mu zavolajú toho, kto to má na starosti, a pýtal sa, či sa „majiteľ bojí prísť“, a že keby chceli, informácie by mu vedeli poskytnúť. Medzičasom disciplinárne obvinená telefonicky žiadala vyslanie hliadky Policajného zboru. Aj ďalšia pracovníčka recepcie svedkovi znova potvrdila, že údaje o čísle účtu nevedia na počkanie pozrieť, a všetko čo na počkanie vedeli, im dali. Na otázku svedka Z. znova potvrdila, že súčinnosť sú im ochotní poskytnúť elektronicky. Počas toho disciplinárne obvinená opakovane zdôraznila, že príde polícia. Svedok Z. následne žiadal telefónne číslo na kolegu, ktorému môže zavolať a údaje o bankovom účte od neho zistiť. Pracovníčka ho nedala, ale sľúbila, že „dnes Vám bude odpísané“. Disciplinárne následne žiadala, aby žiadosť hneď preposlali zákazníkom, na čo pracovníčka uviedla, že tak urobia, keď budú môcť a že disciplinárne obvinená ich brzdí v práci. Svedok Z. na to odpovedal, že „to tu budem brzdiť, kým to nespracujete“. Na žiadosť pracovníčky, aby odišli, lebo je obedná prestávka, to disciplinárne obvinená odmietla s tým, že „dôjde polícia“. Svedok Z. spontánne žiadal, aby zatiaľ spracovali žiadosť, s tým, že „dnes budete mať obed o niečo neskôr“. Následne žiadal číslo na konateľ a na informáciu pracovníčky, že ho nemá, sa jej opýtal: „Klamať viete lepšie?“

11. Približne o 12:04 hod prišiel zvonku do priestorov recepcie svedok V., ktorý najskôr žiadal, aby si disciplinárne obvinená vzala tašku, umiestnenú na chladiacom boxe. Na otázku svedka Z. „Vy ste?“ neodpovedal a nelegitimoval sa ani jeho žiadosť, na čo svedok Z. zdôraznil, že „ja som zo slušnosti sa legitimoval“ a „keď nejde podobrotky, pôjde inak“. Jedna z pracovníčok svedka V. oboznámila s tým, že disciplinárne obvinená požaduje informácie o účtoch, ktoré nevedia poskytnúť, čomu svedok V. pritakal. Následne žiadal, aby sa mohol vyjadriť, s tým, či mu bude svedok Z. skákať do reči. Po krátkej výmene svedok V. otvoril dvere a napriek informácii disciplinárne obvinenej, že „čakáme na políciu“, oboch poprosil, aby čakali vonku. Na to svedok Z. reagoval: „Nepôjdem nikam,“ a zotrval na recepcii napriek výzve, že ide o súkromný priestor. Podobne disciplinárne obvinená zdôraznila, že tam bude. Okolo 12:06 hod sa svedok V. postavil medzi disciplinárne obvinenú a svedka Z., ktorého začal telom vytláčať smerom k dverám vedúcim von. Ten sa bránil, takže do seba vzájomne strkali, na čo disciplinárne obvinená žiadala svedka V. „nerobte to“. Po približne pol minúte strkania svedok V. rukami sotil do svedka Z. a vytlačil ho až do dverí, kde sa zastavil. Ďalší pracovník sa snažil svedka V. zadržať a odtrhnúť od svedka Z., no následne ho žiadal, aby zostal von. Svedok Z. však tvrdil, že „exekútor nemôže zostať sám“, pretože disciplinárne obvinená naďalej stála pri pulte recepcie. Vzápätí sa snažil dostať dnu, v čom mu bránil svedok V., na čo disciplinárne obvinená zareagovala: „Zavolaj O.“ Na opakované žiadosti svedka V., aby zostal vonku, svedok Z. zareagoval, že „exekútor nemôže zostať sám pri výkone“. Disciplinárne obvinená následne kázala svedkovi Z., aby išiel von, ten to však neurobil.

12. Kým disciplinárne obvinená telefonicky oznámila (zrejme) svedkovi H., že „máme tu fyzický útok“, svedok V. stále bránil vstúpiť do priestorov recepcie viac než na približne pol metra svedkovi Z., ktorý tak stál opretý o skrinku pri vstupných dverách. Napriek novej výzve svedka V., že to je súkromný priestor a nemajú tam čo robiť, obaja naďalej odmietali opustiť priestory. Kým čakali na „O.“, jedna z pracovníčok žiadala disciplinárne obvinenú, aby jej povedala „paragraf, ktorý Vás oprávňuje stáť v súkromných priestoroch“. Než stihla odpovedať, okolo 12:09 hod sa dostavil svedok H., ktorého svedok V. nevpustil cez dvere, súc rozpažený na celý ich priestor. Svedok H. sa legitimoval a keď svedok V. neustúpil od dverí, rukami ho posotil približne meter dovnútra a pokročil za ním. Svedok V. mu následne chytil ruky s výkrikom „Ukľudni sa, ukľudni sa!“, načo ho svedok H. pravou rukou chytil okolo krku s palcom priloženým spredu a takto ho zvieral približne tri až štyri sekundy. Prítomní svedok Z. a dvaja pracovníci, ktorí prišli zvnútra kancelárie, sa ich snažili od seba odtrhnúť od seba s opakovanými výzvami na „kľud“. Keď sa to podarilo, svedok H. si vyzliekol krátku bundu a opakovane svedkovi V. povedal „Pod von“. Disciplinárne obvinená medzičasom nepovedal ani neurobila vôbec nič, len stála pri pulte recepcie. Približne o 12:11 hod prišla hliadka Policajného zboru a svedkovia H. a Z. vyšli z priestorov recepcie

von. Disciplinárne obvinená sa vzdialila od pultu recepcie do dverí, no keď sa chcela vrátiť, bránila jej v tom jedna z pracovníčok. Po upozornení „Veď tam mám veci“ ju pustila, načo sa disciplinárne obvinená znova oprela o pult recepcie. Po vstupe policajta sa mu legitimovala a po jeho žiadosti, aby vyšla von, mu odpovedala, že ak „vyjdem von, už sa k tej súčinnosti nedostanem“. Na otázku policajta, čo sa tu disciplinárne obvinenej deje, odpovedala „Zaútočili na mňa“, ten ju však upozornil, že útok už netrvá a môže podať trestné oznámenie.

13. Emailom z 27. decembra 2022 o 16:07 hod z emailovej adresy L..Z. došiel disciplinárne obvinenej email, v ktorého prílohe jej boli zaslané dokumenty, „ktoré Vám boli aj dnes pri osobnej návšteve odovzdané“, a zvyšné informácie sľúbili doručiť po ich získaní od „účtovnej firmy“. Následne 30. decembra 2022 o 14:57 hod jej z tej istej emailovej adresy zaslali informácie ohľadom „bankových spojení“ s tým, že jeden z povinných vložil prostriedky na účel v banke, druhý ich zaplatil v hotovosti priamo v spoločnosti MojeSídlo s.r.o. Medzi prílohami týchto emailov boli dve listiny „Súhrn informácií“ o oboch povinných z 27. decembra 2022 o 11:41 hod, rovnaké dve listiny generované toho istého dňa o 16:14 hod., ako aj objednávky na poskytovanie služby Registračné sídlo a služby Trvalý pobyt. Nezistilo sa však, že by disciplinárne obvinená v rámci pracovnoprávneho vzťahu postihla alebo pokarhala svedka H. za to, že napadol svedka V..

14. K osobe disciplinárne obvinenej z vykonaných dôkazov bezrozporne vyplýva, že bola s účinnosťou od 10. septembra 1998 vymenovaná za súdnu exekútorku so sídlom v Bratislave a v tento deň zložila aj predpísaný sľub. Pred orgánmi Slovenskej komory exekútorov sa proti nej viedli tri disciplinárne konania: rozhodnutím Disciplinárnej komisie Slovenskej komory exekútorov č. DK 4/2019 nebola uznaná za vinnú a rozhodnutiami DK 7/2019 a DK 13/2021 boli zastavené disciplinárne konania, ktoré sa proti nej viedli. Tunajší súd ju však disciplinárnym rozhodnutím č. k. 31 D 20/2022-397 vyhláseným 31. januára 2023 uznal za vinnú z dvoch skutkov: jednak, že od 7. januára 2020 do 7. júla 2021 nepredložila súdu upovedomenie o zastavení starej exekúcie, jednak, že od 5. mája do 16. septembra 2021 neobložovala majetok v hodnote približne 380.000 €. Oba skutky kvalifikoval ako závažné disciplinárne previnenia podľa § 220 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku a uložil jej za ne úhrnné disciplinárne opatrenie - peňažnú pokutu 2.000 € podľa § 221 ods. 2 písm. b) Ex. por. v znení účinnom do 30. novembra 2021. Toto disciplinárne rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 17. marca 2023 márnym uplynutím lehoty na podanie odvolania v zmysle § 37 D. s. p. Ďalším disciplinárnym rozhodnutím č. k. 33 D 16/2022-334 (právoplatným 4. mája 2023) tunajší súd uznal disciplinárne obvinenú za vinnú, že (zjednodušene povedané) žiadala o zaplatenie trov exekúcie, na ktoré nemala nárok. Upustil však od uloženia súhrnného disciplinárneho opatrenia s odkazom na opatrenie uložené v skoršom disciplinárnom rozhodnutí č. k. 31 D 20/2022-397. Počas disciplinárneho konania minister spravodlivosti rozhodnutím z 22. marca 2024 pozastavil disciplinárne obvinenej výkon funkcie exekútora, v dôsledku čoho v súčasnosti nemôže vykonávať exekučnú činnosť a dosahovať zisk, hoci musí znášať náklady na chod exekútorského úradu.

15. Uvedené skutkové závery vyplývajú z vykonaných dôkazov, ktoré súd vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom zhodnotení všetkých okolností jednotlivo, ale aj v ich súhrne (§ 2 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 4 D. s. p.). Skutkové závery v ods. 7 a 13 sú sčasti reprodukciami listín z exekútorského spisu, proti ktorým neboli vznesené žiadne námietky, čiastočne vyplývajú z výpovedí svedkov Z. a svedka V.. Súd nepochyboval o tom, že svedok Z. komunikoval so spoločnosťou MojeSídlo, s.r.o., cez živý chat na jej webstránke, pretože informáciu v tomto zmysle potvrdil aj svedok V. a potvrdzuje ju aj rozhovor na zvukovo-obrazovom zázname. Aj keď presný obsah tejto komunikácie sa nepodarilo ustáliť, nepovažoval súd za potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie na jej zistenie. V prerokúvanej veci nie je podstatné, či a čo prisľúbil nejaký zamestnanec v rámci živého chatu, ale to, čo disciplinárne obvinená ako súdna exekútorka zákonným spôsobom žiadala, čo jej bolo poskytnuté a ako na to reagovala. Obsah exekútorského spisu nepreukazuje, ako disciplinárne obvinená zistila, že vôbec má žiadať o určité informácie spoločnosť MojeSídlo, s.r.o. Bližšie zisťovanie týchto okolností však pre rozhodnutie veci nie je podstatné, preto súd považoval za dostatočné jej vysvetlenie vo výpovedi, že to urobila na základe skúseností z iných exekúcií. Ďalej obsah exekučného spisu dostatočne preukazuje, kedy a aké informácie spoločnosť MojeSídlo s.r.o. zaslala disciplinárne obvinenej emailom. Konečne, obranu disciplinárne obvinenej, že svedka H. za jeho konanie pracovnoprávne postihla, vyvrátil sám tento svedok priznaním, že mu nebolo vytknuté napadnutie, ale naopak, že vôbec odišiel z priestoru recepcie.

16. Skutkové zistenia v ods. 8 až 12 sú v podstate reprodukciami zvukovo-obrazového záznamu, ktorý súd považuje za najvernejšie zachytenie priebehu celého konania disciplinárne obvinenej na recepcii spoločnosti MojeSídlo, s.r.o. (ktorých prevádzkovateľom je All4Net, s.r.o., keďže obe spoločnosti sú zreteľne prepojené cez svedka V.). Súd sa predovšetkým nestotožnil s jej výhradou, že záznam zo

zvoleného uhla nezachytáva priebeh situácie dostatočne. Naopak, záber vedený z nadhľadu dostatočne zreteľne sníma totožnosť osôb, predmety, ktoré tieto osoby majú v rukách, ktoré vykladajú na prepážku recepcie a na iné miesta, ďalej sníma pohyb jednotlivých osôb (odkiaľ prichádzajú, kam smerujú a pod.), ako aj to, či a čo hovoria alebo nehovoria. Počas celého zvukovo-obrazového záznamu je zreteľne vidieť disciplinárne obvinenú a svedka Z., ako aj priestor medzi nimi, takže je dostatočne jasné, na čo konkrétne svojím konaním reagujú. V zábere nie je len priestor za vchodovými dverami (t. j. priestor vonku), v tomto priestore sa však neodohrávala ani časť skutku, ktorý je predmetom disciplinárneho konania, a preto tento nedostatok záznamu neznižuje jeho význam pre zistenie skutkového stavu. Z technického hľadiska je zvukovo-obrazový záznam celý a celistvý, navonok nie je zistiteľné, že by bol technicky upravovaný, že by v ňom boli nelogické časové skoky, že by časť z neho chýbala. Ani disciplinárne obvinená netvrdila, že by k niečomu takému došlo alebo že by záznam nebol autentický. Vzhľadom na to súd považoval celý zvukovo-obrazový záznam za dôveryhodnú a vernú reprodukciu udalostí, ku ktorým došlo 27. decembra 2022 v čase od 11:37 hod v priestoroch recepcie MojeSídlo s.r.o.

XX. Obsah zvukovo-obrazového záznamu potom z väčšej časti vyvracia obranu aj tvrdenia disciplinárne obvinenej, ale aj výpovede svedkov Z. a H.. Predovšetkým, záznam preukazuje, že pracovníčky prítomné na recepcii po predložení žiadosti poskytli disciplinárne obvinenej časť informácií, ktoré žiadala. Približne o 11:38 hod. a neskôr o 11:41 hod. totiž vidieť, že pracovníčka zadala do počítača údaje o povinnom v 1. rade, následne išla k tlačiarňi, odkiaľ vzala práve vytlačenú listinu a predložila ju disciplinárne obvinenej a svedkovi Z.. To isté neskôr urobila aj ohľadom povinného v 2. rade (N.. G.). Na zázname možno opoznať, že ide o listiny, ktoré sa svojím vzhľadom podobajú na listiny založené v exekútorskom spise ako príloha emailu z 30. decembra 2022 a majú podobu tabuľky s údajmi o oboch povinných v rozsahu „Názov schránky“, „Pobočka“, „Využívaná služba“, „Platnosť služby“ (a ďalšie). Podľa súdu tak nie je pravdivé tvrdenie disciplinárne obvinenej, že jej spoločnosť MojeSídlo s.r.o. neposkytla ani informácie, ktoré mali v čase jej návštevy už vygenerovaná. Naopak, záznam preukazuje, že jej ich poskytli. Disciplinárne obvinená, resp. svedok Z. však tieto informácie nepovažovali za dostatočné, a žiadali poskytnutie ďalších, a až tie im pracovníčky neposkytli s tým, že k nim nemajú prístup. Zároveň však obsah záznamu svedčí o tom, že pracovníčky viackrát informovali disciplinárne obvinenú a svedka Z., že im ich zašlú emailom. Preto súdu nie je zrejmé, na základe čoho disciplinárne obvinená dospela k názoru (prezentovanému vo výsluchu, ale aj na mieste samom), že ich činnosť smerovala k tomu, že informácie nechcú poskytnúť.

18. Ďalej zvukovo-obrazový záznam podľa súdu svedčí o tom, že správanie pracovníčok na recepcii nebolo nijako agresívne alebo neslušné; naopak, opakovane vysvetľovali disciplinárne obvinenej a svedkovi Z., že informácie nevedia poskytnúť, lebo k nim má prístup iná pracovníčka a takéto pravidlo ako zamestnankyne musia rešpektovať. Záznam však dostatočne zreteľne zachytáva, aký spôsob komunikácie volila disciplinárne obvinená a svedok Z., čím konkrétne hrozili pracovníčkam (osobitne privolaním príslušníkov Policajného zboru) a ako sa vyjadrovali. Rovnako zvukovo-obrazový záznam dosvedčuje, že aj konateľ spoločnosti - svedok V. sa na začiatku po svojom príchode nesprával agresívne, ale snažil sa s disciplinárne obvinenou a svedkom Z. komunikovať, hoci odmietol preukázať svoju totožnosť. Na druhej strane možno dať na základe záznamu za pravdu disciplinárne obvinenej, že to bol svedok V., ktorý prvý použil fyzické násilie voči svedkovi Z., keď ho začal najskôr telom vytláčať z priestoru smerom k dverám a neskôr sa ho dokonca rukami pokúšal vysoťiť von. Súd na základe vlastného pozorovania oboch svedkov pri ich výpovedi súhlasí aj s jej názorom, že svedok V. je telesne disponovanejší ako svedok Z. a svedok Z. voči nemu násilie neopätovoal. Rovnako však zvukovo-obrazový záznam dokazuje, že disciplinárne obvinená privolala svedka H. len úplne všeobecnou informáciou, že tu majú napadnutie, bez toho, aby ho dostatočne jasne inštruovala, čo sa deje a aká má byť jeho úloha. Záznam potom preukazuje, že svedok H. po príchode sa nijako nesnažil komunikovať s disciplinárne obvinenou, ale prakticky okamžite sa snažil útočnou svojpomocou „preraziť“ si miesto cez svedka V., ktorý mu bránil vo vstupe do priestorov recepcie. Zo záznamu je pritom zrejmé, že svedok H. bez problémov mohol vidieť na disciplinárne obvinenú ponad plece svedka V., takže nie je pravdivá jeho výpoveď, že by mu svedok bránil vo výhľade. Rovnako záznam - z opačnej strany - preukazuje aj to, že disciplinárne obvinená videla, že prichádza a prišiel svedok H., takže mala dostatok času, aby tohto svedka inštruovala, čo sa stalo a čo sa má ďalej diať. Hoci súd nespochybňuje, že disciplinárne obvinená sa mohla cítiť nepríjemne, keď svedok V. fyzicky napadol jej syna - svedka Z., neuveril v celom rozsahu jej obrane, že bola v takom šoku, že by jej to bolo bránilo v akomkoľvek rozumnom konaní. Záznam totiž svedčí o tom, že po útoku svedka H. disciplinárne obvinená opustila svoje miesto pri pulte recepcie a vykročila smerom k dverám, no keď jej pracovníčka recepcie začala brániť v návrate k pultu, disciplinárne obvinená sa odvolala na to, že pri pulte má svoje veci. Keď sa k nim však dostala, nevzala si ich a neopustila priestory, ale znova sa oprela o pult, čím dávala zreteľne najavo, že priestory nehodlá

opustiť. Podľa súdu takýto „úskok“ disciplinárne obvinenej vôbec nesvedčí o jej tvrdenej úplnej paralýze v dôsledku šoku.

19. Skutkové závery v ods. 14 sú v podstate znova len reprodukciou listinných dôkazov, medzi ktorými neboli zistené podstatnejšie rozpory, a údajov uvedených vo výpovedi disciplinárne obvinenej. Na rozhodnutí č. k. 31 D 20/2022-397 z 31. januára 2023 je ako dátum právoplatnosti osvedčený 31. január 2023, také osvedčenie však odporuje obsahu tohto rozhodnutia. Z neho totiž vyplýva, že navrhovateľ v tomto konaní navrhoval uloženie disciplinárneho opatrenia zbavenia výkonu exekútorského úradu v zmysle § 222 ods. 2 písm. d) Ex. por., čomu súd nevyhovel. Podľa § 37 ods. 1 písm. b) a ods. 2 D. s. p. bol v takom prípade navrhovateľ oprávnený podať proti tomuto rozhodnutiu odvolanie do 15 dní od jeho doručenia a tohto práva sa nevzdal, čo podľa § 183 ods. 1 písm. b) prvého bodu Tr. por. znamenalo, že toto rozhodnutie nemohlo nadobudnúť právoplatnosť skôr než márnym uplynutím tejto lehoty. Pretože rozhodnutie bolo navrhovateľovi doručené 1. marca 2023 a ten odvolanie skutočne nepodal, ustálil súd, že disciplinárne rozhodnutie č. k. 31 D 20/2022-397 nadobudlo právoplatnosť 17. marca 2023, no nie 31. januára 2023, ako je na ňom vyznačené.

20. Súd nevyhovel návrhu disciplinárne obvinenej na vykonanie dokazovania zápisnicou o trestnom oznámení z 30. apríla 2024, ČVS: ORP-261/X-VYS-B3-2024 (príloha /1 z prílohovej obálky č. I. 20). Podľa § 29 ods. 4 D. s. p. predseda senátu vykonáva len potrebné dôkazy. V nadväznosti na to podľa § 272 ods. 3 Tr. por. súd odmieta vykonať dôkaz, ktorý sa týka okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie, prípadne okolnosti, ktorú možno zistiť inými, už skôr navrhnutými dôkazmi. Zápisnica o trestnom oznámení podľa tvrdenia samotnej disciplinárne obvinenej zachytáva len jej trestné oznámenie, ktoré navyše podala až 30. apríla 2024, teda po začatí ústneho pojednávania vo veci a rok a pol po skutku. Sama skutočnosť, že bolo podané trestné oznámenie, nie je podstatná pre disciplinárne rozhodnutie. Ak disciplinárne obvinená chcela poukazovať na obsah toho, čo v trestnom oznámení uviedla, potom na tento účel bola vypočutá ona sama, svedkovia a boli vykonané listinné a vecné dôkazy, ktorými možno tieto skutočnosti dokázať. Tým sú v každom prípade dané dôvody odmietnutia tohto dôkazu podľa cit. § 272 ods. 3 Tr. por.

III.

Právne posúdenie a disciplinárne opatrenie

III.A Včasnosť podania a prípustnosť disciplinárneho návrhu

21. Podľa § 14 D. s. p. možno disciplinárny návrh podať do jedného roka odo dňa, kedy sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa o konaní disciplinárne obvinenej 27. decembra 2022 dozvedel najskôr 2. marca 2023, kedy Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky došla žiadosť All4Net s.r.o. o prešetrovanie vybavenia sťažnosti na disciplinárne obvinenú. Jednoročná lehota na podanie návrhu podľa citovaného ustanovenia by tak uplynula najskôr 2. marca 2024. Disciplinárny návrh však došiel tunajšiemu súdu 19. februára 2024, teda pred jej uplynutím.

22. Disciplinárne obvinená počas konania zdôrazňovala, že disciplinárne konanie je vedené určitými záujmami M. S. Š., riaditeľky jedného z útvarov ministerstva spravodlivosti. Podľa § 17 písm. a) D. s. p. je však navrhovateľom disciplinárneho návrhu proti súdnemu exekútorovi (okrem iného) minister spravodlivosti. Navrhovateľom je teda minister ako ústavný činiteľ - člen vlády Slovenskej republiky, ktorého vymenúva a odvoláva prezident a ktorý je zodpovedný len Národnej rade Slovenskej republiky (porov. čl. 109 ods. 1, čl. 111 a čl. 116 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Ide o jeho osobný úkon a pri rozhodovaní o ňom nie je podľa zákona viazaný žiadnym návrhom ani súhlasom príslušných útvarov ministerstva. Podľa súdu nie je dosť dobre predstaviteľné, ako by vedúci niektorého organizačných útvarov ministerstva dokázal vnucovať svoju vôľu ministrovi ako členovi vlády. Aj pokiaľ by disciplinárny senát uvažoval nad prenositeľnosťou záverov disciplinárneho rozhodnutia sp. zn. 32 D 22/2022 na disciplinárne konanie proti súdnym exekútorom (k čomu nateraz netreba zaujať konečné stanovisko), disciplinárne obvinená neuviedla nijaké zmysluplné dôvody, prečo by konanie ministra spravodlivosti ako navrhovateľa voči nej malo byť vedené akýmkoľvek inými postrannými motívmi a ako ho bolo možné podradiť pod niektorý z dôvodov oslobodenia v zmysle § 34 ods. 2 D. s. p. Také motívy neplynú ani z neurčitých a tajuplných tvrdení disciplinárne obvinenej v jej záverečnej reči o niečom, čo vie a čo chce v prípade potreby medializovať.

III.B Priebeh skutku a jeho právne posúdenie

23. Zo zisteného skutkového stavu je predovšetkým zrejmé, že skutok sa stal v zásade tak, ako je uvedený v disciplinárnom návrhu. S disciplinárne obvinenou možno súhlasiť v tom, že z písomného vyhotovenia návrhu nebolo celkom jednoznačné, či vytýkaným skutkom je celá návšteva disciplinárne obvinenej v priestoroch spoločnosti MojeSídlo s.r.o., resp. All4Net s.r.o., alebo len fyzický stret svedka H. so svedkom V.. Zástupkyňa navrhovateľa však na úvod ústneho pojednávania (zápisnica z 23. apríla 2024, č. I. 64, s. 2) upresnila, že predmetom skutku je celý priebeh vytýkaného úkonu, vrátane toho, že

sa disciplinárne obvinená na toto miesto dostavila. V tejto súvislosti treba uviesť, že podľa § 278 ods. 1 Tr. por., ktorý sa podľa § 4 D. s. p. použije aj v disciplinárnom konaní, súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom (t. j. disciplinárnom) návrhu. Podstata tohto skutku je určená účasťou obvineného na určitej trestnej (resp. disciplinárnej) stíhanej udalosti, z ktorej vzišiel následok významný z hľadiska trestného (resp. disciplinárneho) práva hmotného (porov. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 8 Tz 207/95, judikát R 9/1997). Totožnosť skutku je tak zachovaná v prípade úplnej zhody konania a následku, zhody aspoň v konaní pri rozdielnom následku, zhody aspoň v následku pri rozdielnom konaní, ako aj v prípade, ak konanie alebo následok, príp. oboje budú zhodné aspoň čiastočne, a to za predpokladu, že bude daná zhoda v podstatných okolnostiach. Súd tak musí prihliadať na tie zmeny skutkového deja, ku ktorým došlo v rámci dokazovania, a odchýliť sa od skutkového stavu uvedeného v obžalobe či už tak, že sa k nemu pripoja nové skutočnosti v obžalobe neuvedené, alebo sa vynechajú niektoré skutočnosti v obžalobe uvedené, ak sa ukázali nesprávnymi, alebo že sa skutočnosti určitým spôsobom len modifikujú, pokiaľ sa tým nemení priamo podstata skutku (porov. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1 TdoV 19/2011, ale osobitne pre disciplinárne konanie aj nálezy ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 212/2023, IV. ÚS 221/2023, IV. ÚS 271/2023, ako aj uznesenie sp. zn. IV. ÚS 452/2023). Skutok tak, ako bol vymedzený v disciplinárnom návrhu, pokrýva celú činnosť disciplinárne obvinenej pri jej návšteve v spomínaných priestoroch, a preto upresnenie zástupkyne navrhovateľa na ústnom pojednávaní nepredstavuje jeho rozšírenie. Ani súd tak nič nebránilo, aby posudzoval celé konanie disciplinárne obvinenej pri tejto návšteve ako účasť na jednej disciplinárne relevantnej udalosti.

24. Navrhovateľ predovšetkým videl porušenie ustanovení § 29 ods. 5 Exekučného poriadku a § 17 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z. z. o eGovernmente v tom, že disciplinárne obvinená sa do uvedených priestorov dostavila osobne a o poskytnutie informácií žiadala na mieste, teda nie elektronickými prostriedkami. V zmysle § 29 ods. 5 Ex. por. je exekútor povinný používať pri výkone exekučnej činnosti programové prostriedky a technické prostriedky určené ministerstvom po dohode s komorou a pri prijímaní podaní elektronickú schránku. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z. z. zasa platí, že orgán verejnej moci je zásadne povinný uplatňovať výkon verejnej moci elektronicky podľa tohto zákona. Citovaný zákon neobsahuje definíciu orgánu verejnej moci a v tejto súvislosti nie je potrebné zaoberať sa otázkou, či súdny exekútor je vždy takýmto orgánom (porov. v tomto smere dôvetok v § 29 ods. 5 Ex. por., podľa ktorého sa elektronická schránka exekútora považuje za elektronickú schránku orgánu verejnej moci len na účely tohto zákona). Ustanovenie § 17 ods. 1 písm. b) cit. zák. totiž pripúšťa výnimku, ak ide o úkon, ktorý osobitný predpis umožňuje vykonať napr. ústne. Z ustanovenia § 42 ods. 1 Ex. por. vyplýva, že súčinnosť sa súdnemu exekútorovi poskytuje zásadne na žiadosť. Citované ustanovenie nevyžaduje, aby táto žiadosť bola písomná, a preto zásadne nie je vylúčená ani ústna žiadosť za súčasného preukázania sa poverením na vykonanie exekúcie. Ústna žiadosť môže byť osobitne účelná, ak je prednesená pri vykonávaní iného úkonu, prípadne na mieste, kde podľa okolností môže dôjsť k okamžitému poskytnutiu súčinnosti.

25. Podobne podľa § 42 ods. 12 Ex. por. platí, že súčinnosť sú tretie osoby povinné poskytnúť exekútorovi bezodkladne, bezodplatne a prednostne elektronicky. Z tohto ustanovenia nevyplyva, že tretia osoba nesmie poskytnúť súčinnosť inak. Použitie slova „prednostne“ vyjadruje, že ide o uprednostňovanú formu, od ktorej sa však v určitých prípadoch možno odchýliť. Príkladom takého odchýlenia môže byť situácia, ak tretia osoba je sama pripravená a ochotná poskytnúť súčinnosť osobne súdnemu exekútorovi, resp. jeho zamestnancovi ihneď (na počkanie). Tretej osobe v takejto forme súčinnosti nič nebráni (napokon, ani zákon č. 305/2013 Z. z. vo všeobecnosti neukladá iným osobám než orgánom verejnej moci, aby svoje úkony robili len elektronickou formou). Ak teda súdny exekútor požiada určitú osobu o súčinnosť v zmysle § 42 ods. 1 Ex. por. inak než elektronicky a táto osoba je ochotná požadovanú súčinnosť poskytnúť ihneď (na počkanie) inak než elektronicky, nemožno tvrdiť, že by takýto postup súdneho exekútora odporoval ustanoveniam § 17 ods. 1 zákona č. 305/2023 Z. z. a ustanoveniu § 29 ods. 5 Ex. por.

26. Podľa § 220 ods. 1 Ex. por. je základným znakom disciplinárneho previnenia (okrem iného) porušenie povinností pri výkone činnosti súdneho exekútora, porušenie iných povinností podľa Exekučného poriadku, porušenie sľubu, prípadne správanie narušajúce dôstojnosť funkcie exekútora. Z podaného výkladu vyplýva, že ak sa disciplinárne obvinená 27. decembra 2022 dostavila do spoločnosti MojeSídlo s.r.o., so žiadosťou o poskytnutie súčinnosti a predložila pracovníckam na recepcii tejto spoločnosti písomnú žiadosť o súčinnosť, neporušila tým povinnosť, sľub ani sa nedopustila nevhodného správania. Na základe uvedeného tak súd v tomto jej postupe nevidel nič, čo by mohlo zakladať jej disciplinárnu zodpovednosť. Napokon, zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že prítomné pracovníčky jej bez okolkov odovzdali určitú časť žiadaných informácií (tabuľku so základnými údajmi o povinných). Ak by sa aj ustanovenie § 42 ods. 12 Ex. por. považovalo za kogentné v tom zmysle, že tretia osoba je

vždy povinná využiť elektronickú cestu poskytnutia žiadosti, mohlo by prípadné porušenie povinnosti disciplinárne obvinenej spočívať len v tom, že prijala tieto informácie písomne. Také celkom formálne pochybenie by však podľa súdu takisto nenapĺňalo znaky disciplinárneho previnenia podľa § 220 ods. 1 Ex. por. (porov. podobne rozhodnutie 33 D 3/2023, na ktoré odkazovala aj disciplinárne obvinená).

27. Celkom inak sa však situácia má, ak ide o jej ďalší postup. Predovšetkým treba ujasniť, že v žiadostiach z 27. decembra 2022 disciplinárne obvinená necitovala žiaden konkrétny odsek ustanovenia § 42 Ex. por. Podľa zisteného skutkového stavu sa v nich odvolala len na tento paragraf a žiadala informácie, ktoré boli spoločnosti MojeSídlo s.r.o. známe z jej podnikateľskej činnosti (adresy, kontakty, čísla bankových účtov jej zákazníkov). Takto vymedzený rozsah súčinnosti nezodpovedá ustanoveniu § 42 ods. 5 Ex. por., podľa ktorého tretie osoby, ktoré majú u seba záznamy alebo dokumenty týkajúce sa majetku podliehajúceho exekúcii alebo takýto majetok, umožnia exekútorovi tieto záznamy, dokumenty alebo majetok prehliadnuť a na žiadosť mu záznamy alebo dokumenty vydajú alebo urobia iné opatrenia požadované exekútorom na ich zabezpečenie. Disciplinárne obvinená ani v žiadostiach, ani počas svojej návštevy netvrdila, že na základe tejto žiadosti chcela prehliadnuť u spoločnosti MojeSídlo s.r.o. určité dokumenty, záznamy alebo majetok povinných alebo že by ich žiadala vydať. Takáto činnosť bezpochyby odôvodňuje fyzickú prítomnosť a prístup exekútora alebo jeho zamestnancom k nim, a preto by sa jej v takomto prípade nedalo vytýkať, že sa na mieste domáhala prístupu k nim alebo ich vydania.

28. Disciplinárne obvinená však v žiadosti, ale aj počas rozhovoru s pracovníčkami tejto spoločnosti opakovane žiadala len poskytnutie informácií. Takto vymedzená súčinnosť zodpovedá ustanoveniu § 42 ods. 4 Ex. por., podľa ktorého (okrem iných) právnické osoby, ktoré vzhľadom na predmet svojej činnosti vedú evidenciu osôb a ich majetku, poskytnú údaje potrebné na výkon jeho (rozumej: exekútorovej) činnosti. Vzhľadom na predmet činnosti spoločnosti MojeSídlo s.r.o. (poskytovanie služieb „virtuálneho“ sídla a adresy pre potreby evidencií) bolo možné vychádzať z toho, že táto spoločnosť disponuje len informáciami o povinných a jeho majetku (účtoch). Podľa už citovaného § 42 ods. 12 Ex. por. potom platilo, že súčinnosť mala táto spoločnosť poskytnúť síce bezodkladne a bezodplatne, ale prednostne elektronicky. Okrem toho podľa tretej vety tohto odseku súdny exekútor nesmel túto spoločnosť obťažovať žiadosťou o poskytnutie súčinnosti nad mieru, ktorú od nej možno spravodlivosti požadovať. Zistený skutkový stav preukazuje, že disciplinárne obvinená túto spoločnosť požiadala o súčinnosť osobne, táto jej ju aj sčasti na počkanie (osobne) poskytla, no informovala ju, že vo zvyšku jej ju poskytne elektronicky (emailom) v priebehu toho istého dňa. Týmto spôsobom tak táto spoločnosť využila svoje právo vyplývajúce z cit. ustanovenia poskytnúť tieto informácie prednostne elektronicky, a prísľub poskytnutia informácií tohto typu v priebehu toho istého dňa možno podľa súdu považovať za bezodkladné v zmysle citovaného ustanovenia.

29. Zákaz obťažovať tretiu osobu žiadosťou o poskytovanie súčinnosti nad primeranú mieru v zmysle § 42 ods. 12 Ex. por. sa týka nielen rozsahu, ale aj spôsobu ich poskytovania. Súdny exekútor má teda zásadne žiadať len takú súčinnosť, ktorá je rozumne účelná pre vykonávanú exekúciu (nemá teda žiadanou súčinnosťou sledovať iný cieľ). Okrem toho ju však má žiadať zásadne primeranou formou s poskytnutím primeraného priestoru pre tretiu osobu na jej vybavenie. S tým súvisí už opakovane citované prednostné poskytovanie súčinnosti elektronicky, pretože sa vychádza z toho, že elektronická forma je v súčasnosti najmenej zaťažujúca (prístup k emailu má veľa ľudí a náklady na email sú celkom zanedbateľné). Tretia osoba, ktorá poskytuje súčinnosť, má mať možnosť si primerane zorganizovať čas a zdroje potrebné na jej poskytnutie tak, aby ju toto poskytnutie čo najmenej zaťažovalo. Podľa § 29 ods. 1 Ex. por. medzi základné povinnosti súdneho exekútora potom patrí povinnosť vykonávať činnosť podľa tohto zákona zodpovedne a svedomito. V oboch prípadoch ide o relatívne neurčité pojmy, ktoré neurčujú obsah oprávnení súdneho exekútora, ale spôsob ich výkonu. Plnenie tejto povinnosti je potrebné posudzovať vždy v kontexte úlohy, ktorú treba vykonať, oprávnení, ktoré pritom exekútor môže použiť, a s prihliadnutím na práva a oprávnené záujmy tých, voči ktorým ich vykonáva. Ak teda súdny exekútor žiada tretiu o poskytnutie súčinnosti v podobe poskytnutia informácií podľa § 42 ods. 4 Ex. por., pri tejto žiadosti postupuje svedomito a zodpovedne zásadne vtedy, ak v zmysle § 42 ods. 12 Ex. por. jednak rešpektuje, že táto tretia osoba žiadané informácie prednostne poskytne elektronicky, ale aj že volí takú formu, aby nezaťažovala túto tretiu osobu nad rozumnú mieru. Požiadavka vykonávať svoju činnosť aj s odbornou starostlivosťou v zmysle § 29 ods. 2 Ex. por. zasa vyjadruje, aby exekútor dbal tak na dôsledné využívanie svojich zákonných oprávnení, ale aj dôsledné dodržiavanie právnych predpisov, ktorými je pri svojej činnosti viazaný (porov. § 3 Ex. por.).

30. V prerokúvanej veci zistený skutkový stav dostatočne preukazuje, že disciplinárne obvinená takýmto spôsobom nepostupovala. Ako už bolo uvedené, disciplinárne obvinená v priestoroch spoločnosti MojeSídlo s.r.o. získala časť žiadaných informácií na počkanie a pracovníčky recepcie jej vysvetlili, že zvyšok informácií jej takto nemôžu poskytnúť, pretože ich poskytuje iná príslušná pracovníčka, a že jej ich

zašlú neskôr. Z konania pracovníčok teda nebolo vôbec zrejmé, že by odmietali poskytovať vyžadovanú súčinnosť alebo že by sa protivili žiadosti disciplinárne obvinenej. Podľa súdu ju len vcelku logicky a plne v súlade s cit. § 42 ods. 12 Ex. por. žiadali, aby jej ich mohli poskytnúť elektronicky, pretože na ich poskytovanie existuje určený určitý postup (poskytuje ich niekto konkrétny), ktorý neumožňuje poskytnúť ich ihneď. S ohľadom na žiadané informácie (údaje o účte!) nemohlo hroziť žiadne nebezpečenstvo z omeškania tým, že by sa poskytli takýmto spôsobom. Ak teda za daných okolností disciplinárne obvinená napriek týmto informáciám zotrvala v priestoroch recepcie, hrozila, že tam bude čakať dovtedy, kým ich nedostane, žiadala, aby jej boli poskytnuté ihneď aj na úkor vykonávania inej práce, prípadne aby bola privolaná iná zodpovedná osoba, ktorá informácie hneď poskytne, potom takýto spôsob vyžadovania súčinnosti v rozpore s § 42 ods. 12 Ex. por. zaťažoval spoločnosť MojeSídlo s.r.o. nad mieru, ktorú od nej bolo možné požadovať. Za celkom neprimeraný spôsob považoval súd aj hrozbu privolaním príslušníkov Policajného zboru s jasnou vyhrážkou, že tí žiadané informácie od pracovníkov uvedenej spoločnosti vynúti. Podľa ustanovenia § 42 ods. 3 Ex. por. totiž Policajný zbor poskytuje exekútorovi len ochranu podľa osobitného predpisu, t. j. v zmysle § 73 zákona NR SR č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov. Policajti však v žiadnom prípade nie sú výkonnými orgánmi súdneho exekútora a nie sú oprávnení od tretej osoby brachiálne vymôcť ním žiadanú súčinnosť. Takáto vyhrážka disciplinárne obvinenej tak bola nielen neprimeraná, ale zreteľne aj protiprávna.

31. Disciplinárne obvinená tak porušením citovaného ustanovenia bezdôvodne zotrvala v priestoroch uvedenej spoločnosti a opakovane si vynucovala jej súčinnosť minimálne 30 minút, čo už samo osebe možno považovať za jej zaťažovanie nad mieru, ktorú možno požadovať s ohľadom na druh a rozsah požadovaných informácií. Ustanovenie § 42 Ex. por. (okrem už cit. odseku 5) ani neumožňuje súdnemu exekútorovi bez ďalšieho zotrvať v priestoroch iných osôb proti ich vôli, a tak mala disciplinárne obvinená opustiť priestory spoločnosti MojeSídlo s.r.o. po zistení, že časť informácií jej na mieste nebude poskytnutá. O to viac tak potom mala urobiť v okamihu, keď ju na to vyzval svedok V. ako konateľ tejto spoločnosti (aj keď o jeho funkcii v danom okamihu nemusela vedieť). Disciplinárne obvinenej treba dať za pravdu, že fyzické násilie prvýkrát použil práve tento svedok voči jej zamestnancovi - svedkovi Z., ktorého dokonca napadol (sotil). Podľa súdu však za daných okolností mala v záujme ochrany zdravia a života svojho a svojho zamestnanca o to viac opustiť tento priestor a ak to považovala za potrebné, požiadať postupom podľa cit. § 73 zákona č. 171/1993 Z. z. (teda písomne) o ochranu Policajný zbor. Disciplinárne obvinená sa však napriek tomu celkom zreteľne rozhodla v týchto priestoroch zotrvať ďalej aj za cenu fyzickej potýčky. Podľa názoru súdu totiž skutkový stav svedčí o tom, že svedka H. zavolala len na to, aby fyzicky konfrontoval iné prítomné osoby, pretože iný účel jeho privolania nemožno zistiť. V čase, keď ho volala, totiž svedok V. už neútočil na svedka Z., len telom blokoval jeho vstup do priestoru recepcie a svedok Z. sa opieral o skrinku. Na disciplinárne obvinenú samu fyzicky neútočil nikto a nehrozila jej bezprostredne ani žiadna ujma. Obaja (aj disciplinárne obvinená, aj svedok Z.) navyše mohli akékoľvek hroziace nebezpečenstvo odvrátiť tým, že by jednoducho odišli z priestorov recepcie, ako na to boli vyzvaní; práve to v zmysle § 24 ods. 2 Trestného zákona vylučuje akékoľvek úvahy o krajnej núdzi, ktoré vo svojej výpovedi prezentoval svedok H..

32. Výsledkom celého tohto postupu disciplinárne obvinenej bolo, že celý úkon, ku ktorému došlo v spoločnosti MojeSídlo s.r.o. 27. decembra 2022 po 11:37 hod., namiesto zákonu zodpovedajúceho výkonu exekučnej činnosti viac pripomínal akúsi „gangsterku z predmestia“. Podľa už cit. § 2 ods. 1 Ex. por. je exekútor štátom splnomocnenou osobou na vykonávanie exekučnej činnosti. Podľa § 3 Ex. por. je povinný vykonávať exekučnú činnosť nestranne a nezávisle a je pri nej viazaný vymedzenými právnymi predpismi a rozhodnutiami súdu. Na to nadväzuje nielen text sľubu súdneho exekútora (porov. § 13 Ex. por.), ale aj už uvedené povinnosti vykonáva túto činnosť čestne, zodpovedne, svedomito a s odbornou starostlivosťou (§ 29 ods. 1 a 2 Ex. por.). Súdny exekútor tak pri každom svojom úkone musí dbať na to, že tento úkon vykonáva na základe štátneho splnomocnenia, a preto spôsob jeho výkonu musí nielen zodpovedať zákonu, ale zároveň posilňovať dôveru verejnosti v zákonný výkon exekučnej činnosti. Práve preto, že exekútorovi sú do rúk zverené mimoriadne silné oprávnenia, spojené často s bezprostrednými zásahmi do majetku jednotlivcov, nesmie súdny exekútor pri výkone svojej činnosti v účastníkoch ani v tretích osobách vytvárať dojem zneužívania či svojvôle.

33. Hoci sa v exekúcii postupuje voči osobe, ktorá sama nespĺnila svoju povinnosť, nemôže exekútor budiť dojem, že táto osoba je bezprávnym objektom, ktorý je povinný len mlčky znášať každý jeho vrtoch. Naopak, každá osoba musí dôverovať, že aj keď má exekútor silné oprávnenia, bude ich uplatňovať len v súlade s právnymi predpismi. Inak sa stiera rozdiel medzi súdnymi exekútormi ako právom zriadenou a chránenou profesiou s výsadbým postavením pri výkone exekučných titulov (porov. § 3 Ex. por.) a rôznymi súkromnými „vymáhačmi“. Konanie exekútora, ktoré prispieva k stieraniu tohto rozdielu, potom znižuje vážnosť samotnej jeho funkcie a celého exekútorského stavu. Konanie disciplinárne obvinenej,

ktorá sa rozhodla vynútiť si splnenie informačnej povinnosti (!) fyzickým zotrúvaním v priestoroch tretej osoby (v podstate ich okupáciou), protiprávnymi hrozbami privolaním príslušníkov Policajného zboru a po eskalácii fyzického konfliktu privolaním svojho už na pohľad fyzicky disponovaného zamestnanca, aby konflikt „vyriešil“, podľa súdu v očiach zúčastnených osôb stiera rozdiel medzi právnym postupom príslušníka zákonom zriadenej a splnomocnenej osoby a polo či priamo nelegálnym postupom akéhosi súkromného „vymáhača“.

34. Disciplinárne obvinená tak svojím konaním porušila jednak cit. § 29 ods. 1 a 2 v spojení s § 42 ods. 12 Ex. por., ale zároveň ním aj narušila dôstojnosť funkcie exekútora. Pri posudzovaní zavinenia možno vychádzať z jeho vymedzenia v ustanoveniach § 15 a 16 Trestného zákona v spojení s § 222c ods. 1 Ex. por. Podľa nich je skutok je spáchaný úmyselne, ak páchatel buď chcel svojím konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, alebo vedel, že môže také porušenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Z výpovede samotnej disciplinárne obvinenej zreteľne vyplýva, že si bola vedomá toho, že zákon preferuje pri poskytovaní súčinnosti elektronickú komunikáciu, teda že tretie osoby môžu poskytnúť súčinnosť prednostne elektronicky. Napriek tomu sa však rozhodla trvať na jej osobnom poskytnutí, vynucovať si ju jednak svojou prítomnosťou, jednak opakovanými hrozbami voči pracovníckam tejto spoločnosti, a po istom čase dokonca aj prítomnosťou fyzicky zjavne disponovanej osoby, v čom takisto možno vidieť určitú formu hrozby. Navyše, ako sama priznala, týmto postupom nesledovala žiaden zákonom chránený záujem (napr. že by hrozilo riziko zatajenia a zničenia majetku alebo informácií), ale celý svoj postup považovala za „otázku cti“ súdneho exekútora dokončiť už začatý úkon bez ohľadu na jeho priebeh a zákonnosť. Disciplinárne obvinená teda vedela, že jej konanie môže viesť k porušeniu Exekučného poriadku a ohrozeniu záujmu tretej osoby, ktorý chráni ustanovenie § 42 ods. 12 Ex. por., a s touto možnosťou bola uzrozumená, no za dôležitejšie považovala dokončenie úkonu, ktorý začala, z dôvodov, ktoré nemali žiadnu oporu v zákone. Tým podľa súdu konala v nepriamom úmysle [porov. cit. § 15 písm. b) Tr. zák.].

35. Okrem toho však disciplinárne obvinená ako súdna exekútorka podľa § 29 ods. 1 Ex. por. bola povinná dohliadať aj na česťnosť, zodpovednosť a svedomitosť svojich zamestnancov. Z tohto ustanovenia predovšetkým možno vyvodiť, že aj zamestnanci súdneho exekútora musia konať zodpovedne a svedomito (inak by exekútor nemal na čo dohliadať) a ten je na to povinný dohliadať. Nemožno z neho však vyvodiť, že by bol súdny exekútor automaticky zodpovedný za akékoľvek nezodpovedné alebo nesvedomité konanie svojho zamestnanca. Pretože je povinný dohliadať na ich konanie, je porušením povinnosti súdneho exekútora podľa tohto ustanovenia opomenutie alebo zanedbanie dohľadu. Pod dohľadom treba rozumieť dozor či kontrolu súdneho exekútora, čo znamená, že musí primerane (s ohľadom na ich vlastné vzdelanie, skúsenosti a úlohy) sledovať prácu svojich zamestnancov, aby odhalil ich prípadné pochybenia, a zasiahnuť, ak také pochybenie hrozí alebo ak už nastalo. Ak tak neurobí, porušuje svoju povinnosť dohľadu z citovaného ustanovenia.

36. V prerokúvanej veci sa disciplinárne obvinená 27. decembra 2022 dostavila do spoločnosti MojeSídlo s.r.o. spolu so svojím zamestnancom - svedkom Z., s ktorým celý úkon v podstate viedli takmer spoločne, resp. miestami bol dokonca aktívnejší sám svedok Z.. Podľa už cit. § 29 ods. 1 Ex. por. časti vety za bodkočiarkou disciplinárne obvinená mala dohliadať na zodpovednosť a svedomitosť jeho konania. No zistený skutkový stav svedčí o tom, že svedok Z. v uvedených priestoroch konal a správal sa obdobne ako disciplinárne obvinená. Aj on vyhlasoval, že v priestoroch bude stáť, kým mu neposkytnú súčinnosť, aj on hrozil privolaním príslušníkov Policajného zboru. Okrem toho sa po zistení, že mu časť žiadaných informácií nebude poskytnutá ihneď, domáhal, aby bol privolaný konateľ spoločnosti ako štatutárny orgán (!). Tento postup považuje súd za celkom zjavne odporujúci ustanoveniu § 42 ods. 12 Ex. por., pretože privolávanie štatutárneho orgánu spoločnosti na vyriešenie jednoduchšej žiadosti o informácie celkom zjavne zaťažuje takúto spoločnosť nad primeranú mieru. Že je takáto požiadavka zjavne absurdná, sa ukáže napr. pri predstave, že si súdny exekútor požadujúci informácie o účte v banke žiada ihneď zavolať predstavenstvo tejto banky. Toto konanie svedka Z. - z rovnakých dôvodov ako obdobné konanie disciplinárne obvinenej, ako bolo odôvodnené vyššie - nemožno považovať za zodpovedné a svedomité. Okrem toho zistený skutkový stav preukazuje aj to, že svedok Z. pri svojej komunikácii s pracovníčkami MojeSídlo s.r.o. pravidelne zvyšoval hlas (až kričal), skákal do reči a dokonca sa ich snažil aj znevažovať (napríklad úplne neodôvodnenou a výsmešnou otázkou, či vedia klamať, alebo podozrením, že niekoho chránia). Takéto - už formou - nevhodné správanie takisto nemožno považovať za zodpovedné a svedomité konanie zamestnanca súdneho exekútora. Napriek tomuto konaniu a správaniu disciplinárne obvinená svedka Z. ako svojho zamestnanca nijako neupozornila na jeho nevhodnosť, nezasiahla doň ani sa nijako nepokúsila mu v ďalšom podobnom konaní zabrániť.

37. Okrem svedka Z. disciplinárne obvinená neskôr privolala do priestorov recepcie MojeSídlo s.r.o. aj svedka H. ako svojho ďalšieho zamestnanca. Napriek tomu, že sama disciplinárne obvinená popisovala úlohy tohto svedka ako „ochranka“, teda osobu, od ktorej sa nepredpokladá podrobná znalosť predpisov na úseku exekučného konania, vo svojom telefonáte ho nijako neinštruovala, čo sa od neho na mieste samom očakáva alebo aká je tam situácia. Len celkom všeobecne mu povedala, že tu majú napadnutie. Zistený skutkový stav preukazuje, že svedok sa po príchode zastavil vo vchodových dverách, v ktorých sa v tom čase nachádzali vo fyzickej blízkosti svedkovia V. a Z.. Ponad plece svedka V. však mal výhľad na disciplinárne obvinenú a rovnako disciplinárne obvinená mala výhľad naňho. Už v tomto momente tak disciplinárne obvinená mala a mohla svedka H. dostatočne jasne inštruovať, čo sa od neho v danej chvíli očakáva a čo má robiť. Namiesto toho disciplinárne obvinená nečinne prizerala tomu, ako sa svedok H. pokúsil preraziť si vstup do priestoru tým, že sotil do svedka V., následne ho rukou chytil za hrdlo a držal ho tak určitý čas. Počas týchto fyzických úkonov svedka H. mu disciplinárne obvinená ani raz neprikázala, aby so svojim konaním prestal alebo aby ho akokoľvek obmedzil. Ani len po skončení jeho útoku nijako neprejavila svoj nesúhlas, a to ani vtedy, keď svedok H. pomerne otvorene vyzýval svedka V. do ďalšej fyzickej konfrontácie („Pod' von“). Argumenty o možnom skratovom konaní svedka nepovažuje súd za dôveryhodné. Ak disciplinárne obvinená privolá svojho zamestnanca, ktorého sama označuje ako „ochranku“, ktorý má preukaz spôsobilosti na ochranu strážnej služby a ktorý je zjavne fyzicky disponovaný, do situácie, ktorú sama označí ako napadnutie, a nijako ho bližšie neinštruuje, potom logicky nemožno očakávať nič iné, než že takýto zamestnanec bude plniť úlohu „ochranky“, teda fyzicky sa bude snažiť odstrániť všetky (reálne či potenciálne) zdroje ohrozenia svojho „chránenca“. Rovnako za nepresvedčivé považuje súd tvrdenie o krajnej núdzi, ako už bolo odôvodnené vyššie. Skutkový stav navyše vyvrátil ešte aj argument disciplinárne obvinenej, že svedka H. za jeho konanie následne postihla.

38. Na základe toho tak súd dospel k záveru, že disciplinárne obvinená ako zamestnávateľka svedkov Z. a H. riadne neplnila svoju povinnosť dohliadať na ich zodpovednosť a svedomitosť ich konania počas jej návštevy v spoločnosti MojeSídlo s.r.o. 27. decembra 2022 od 11:37 hod., hoci jej takáto povinnosť vyplývala z cit. ustanovenia § 29 ods. 1 Ex. por. časti vety za bodkočiarkou. Disciplinárne obvinená s ohľadom na okolnosti vedela, že jej nekonaním (neupozornením svedka Z. na nevhodnosť jeho konania a správania a jeho nezakázaním, ako aj neinštruovaním svedka H. pri jeho privolaní a nezakázaním mu pokračovať vo fyzickom útoku) môže dôjsť k porušeniu tejto jej povinnosti. Napriek tomu sa zjavne domnievala, že k takýmto porušeniam nedôjde, teda že svedkovia sa budú sami od seba chovať zodpovedne a svedomito. Vzhľadom na to v tejto časti posúdil súd zavinenie disciplinárne obvinenej len ako vedomú nebanalitosť v zmysle § 16 písm. a) Tr. zák. v spojení s § 222c ods. 1 Ex. por. Súd k obrane disciplinárne obvinenej len pripomína, že nie je podstatné, či zavinila samotné konanie svedka H. (teda či zavinila jeho fyzický útok), ale to, či zavinila vlastné porušenie povinností, teda či je zavinené nedostatočné dohliadanie na česťnosť a zodpovednosť jeho konania v zmysle § 29 ods. 1 Ex. por.

39. Zo všetkých uvedených dôvodov tak súd dospel k záveru, že konanie disciplinárne obvinenej opísané vo výroku tohto rozhodnutia predstavuje ako celok zavinené porušenie jej povinností pri výkone činnosti podľa Exekučného poriadku, ale aj správania, ktoré narúša dôstojnosť funkcie súdneho exekútora. Tým sú naplnené znaky skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia v zmysle § 220 ods. 1 Ex. por. Súd nezistil, že by toto konanie bolo možné kvalifikovať ako závažné disciplinárne previnenie v zmysle § 220 ods. 2 Ex. por., hoci niektoré priťažujúce okolnosti zohľadnil pri ukladaní disciplinárneho opatrenia (porov. ods. 41). Rovnako sa však súd nestotožnil s názorom disciplinárne obvinenej, že jej konanie nedosahuje ani najnižší stupeň spoločenskej nebezpečnosti. Skutok, za ktorý je postihovaná, nespočíva v porušení akejsi formálnej či poriadkovej povinnosti ako napr. nepoužitie určeného tlačiva, prípadne v prostom ľudskom omyle. Naopak, je postihovaná za skutok, ktorým zasiahla do postavenia tretej osoby žiadosťou o súčinnosť takou formou, že ju tým obťažovala nad primeranú mieru, že si vynucovala splnenie povinnosti v podstate „okupáciou“ priestorov tejto tretej osoby, že v tejto súvislosti používala celkom zreteľne bezprávne hrozby, že trpela, aby sa podobne správali jej zamestnanci, a to až do tej miery, že pri tom jeden z nich fyzicky zaútočil na inú osobu, a to všetko robila ako súdny exekútor, teda osoba, ktorá je vybavená osobitným oprávnením v zmysle § 3 ods. 1 Ex. por. Takéto konanie s ohľadom na jeho dĺžku a intenzitu zásahu nemožno považovať za bagatelné a ani porovnateľné s konaním, o ktoré išlo v rozhodnutí sp. zn. 31 D 3/2023. Takisto nie je podstatné, že sama spoločnosť MojeSídlo s.r.o. nakoniec žiadanú súčinnosť poskytla, pretože - ako bolo opakovane zdôraznené - disciplinárne obvinená sa nepostihuje za to, že túto súčinnosť žiadala, ale za formu, akou to robila, a sprievodné okolnosti. Konečne je rovnako nepodstatné, či a z čej strany bolo alebo nebolo podané trestné oznámenie.

III.C Disciplinárne opatrenie

40. Podľa § 221 ods. 1 Ex. por. možno za disciplinárne previnenie uložiť ako disciplinárne opatrenie a) písomné pokarhanie alebo b) peňažnú pokutu až do sumy 660 €. Tu prejednávané disciplinárne previnenie však disciplinárne obvinená spáchala pred 31. januárom 2023, kedy bolo vyhlásené (prvé) odsudzujúce disciplinárne rozhodnutie za iné jej disciplinárne previnenie. Preto sa jej podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 222c ods. 1 Ex. por. namiesto disciplinárneho opatrenia musí uložiť úhrnné disciplinárne opatrenie tak za skutky, za ktoré bola uznaná vinnou rozhodnutím č. k. 31 D 20/2022-397, ale aj rozhodnutím č. k. 33 D 16/2022-334 a za skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, a to podľa zásad pre ukladanie úhrnného disciplinárneho opatrenia. Tieto zásady podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 222c ods. 1 Ex. por. znamenajú, že za všetky tieto disciplinárne opatrenia sa uloží súhrnné disciplinárne opatrenie podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na disciplinárne previnenie z nich najprísnejšie trestné. Skutky, za ktoré bola disciplinárne obvinená uznaná vinnou rozhodnutím č. k. 31 D 20/2022-397, spáchala pred 30. novembrom 2021, a preto sa jej za nej aj ukladalo disciplinárne opatrenie podľa § 221 ods. 2 Ex. por. účinného do 30. novembra 2021, a to a) písomné pokarhanie, b) peňažnú pokutu do 3.310 €, c) zbavenie výkonu funkcie súdneho exekútora. Pretože toto disciplinárne previnenie zostáva najprísnejším disciplinárnym previnením, treba aj súhrnné disciplinárne opatrenie uložiť podľa tohto ustanovenia.

41. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 222c ods. 1 Ex. por. pre ukladanie súhrnného disciplinárneho opatrenia platí, že nesmie byť miernejšie než disciplinárne opatrenie uložené skorším rozhodnutím. Keďže rozhodnutím č. k. 31 D 20/2022-397 bola disciplinárne obvinenej uložená peňažná pokuta 2.000 € podľa § 221 ods. 2 písm. b) Ex. por. v znení účinnom do 30. novembra 2021 a rozhodnutím č. k. 33 D 16/2022-334 bolo práve preto podľa § 44 Tr. zák. upustené od uloženia súhrnného disciplinárneho opatrenia, nebolo možné v prerokúvanej veci uložiť len písomné pokarhanie v zmysle § 221 ods. 2 písm. a) Ex. por. v cit. znení. Tým, že sa ukladá súhrnné disciplinárne opatrenie podľa zásad pre uloženie úhrnného disciplinárneho opatrenia, bolo potrebné prihliadnuť na to, že sa ukladá za celkovo (už) štyri skutky, z ktorých dva boli kvalifikované ako závažné disciplinárne previnenie. Ďalej súd prihliadol na to, že konania v tu prerokúvanej veci sa disciplinárne obvinená dopustila čiastočne v nepriamom úmysle. Výsledkom jej konania bolo nielen fyzické napadnutie tretej osoby zo strany zamestnanca disciplinárne obvinenej, ale kvôli tomu aj zníženie dôstojnosti funkcie súdneho exekútora. Ako už bolo vysvetlené, konanie obvinenej v očiach tretích osôb (najmä pracovníčky na recepcii MojeSídlo s.r.o.) stieralo rozdiel medzi exekútorom ako štátnom splnomocneným profesionálom na výkon rozhodnutí, ktorý sa má spravovať zásadne zákonom a využívať legálne prostriedky, a rôznymi súkromnými vymáhačmi, ktorí sa neštítia ani hrubých metód. S ohľadom na to považoval súd za primerané druhé najprísnejšie súhrnné disciplinárne opatrenie (peňažnú pokutu), a to približne v troch štvrtinách zákonnej sadzby, teda vo výsledku o 500 € viac, než bolo disciplinárne obvinenej uložené rozhodnutím č. k. 31 D 20/2022-397.

IV.

Záver

42. Zo všetkých uvedených dôvodov tak najvyšší správny súd postupom podľa § 34 ods. 1 D. s. p. uznal disciplinárne obvinenú vinnou a uložil jej zodpovedajúce súhrnné disciplinárne opatrenie. Zároveň s uložením súhrnného disciplinárneho opatrenia najvyšší správny súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil aj výrok o disciplinárnom opatrení v rozhodnutí č. k. 31 D 20/2022-397, ale aj výrok o upustení od súhrnného disciplinárneho opatrenia v rozhodnutí č. k. 33 D 16/2022-334, ako aj všetky ostatné rozhodnutia, ktoré touto zmenou stratili podklad.

43. Toto rozhodnutie bolo prijaté vo výroku o vine pomerom hlasov 5 : 0 (jednomyseľne) a vo výroku o disciplinárnom opatrení pomerom hlasov 3 : 2.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.